

oever van de rivier die Flardinghe genoemd wordt met haar tienden, evenzo Hargan en Sche met haar tienden ¹¹). Zij waren de eersten die aan de abdij goederen ten zuiden van de Rijn (Oude Rijn) gaven.

Dezelfde schenking wordt in het van ca. 1125 daterende gravenregister ¹²) omschreven als de kerk van Flardinga met de tienden tussen de rivier de Matlinge en het stroompje Thurlede dat Hargan genoemd wordt ¹³). Ook het gravenregister bestaat nog slechts als 15de eeuws afschrift in dat deel van het Cartularium dat Liber Sancti Adalberti wordt genoemd en dat omstreeks 1214/1215 werd samengesteld ¹⁴).

De derde maal dat over de schenking wordt gesproken is in een nog in origineel bestaande, valse oorkonde, gedateerd 26 juli 1083. Over deze vervalsing is veel geschreven. In de meest recente uitgave van het oorkondenboek van Holland en Zeeland door Koch in 1970 wordt hiervan een uitgebreide samenvatting gegeven ¹⁵). Koch is van mening dat de oorkonde tussen 1125 en 1150 werd gemaakt. Het document is in het Algemeen Rijksarchief, Den Haag, Arch. Egmond inv. no. 44, en omschrijft de schenking met letterlijk dezelfde woorden als het gravenregister.

Tenslotte wordt de schenking nog eenmaal genoemd en wel in een oorkonde van 1162, die door Koch voor echt gehouden wordt. De abdij wordt hiermede opnieuw in het bezit gesteld van de kerk van Flardinghe met alle tienden tussen de rivier Madlinge en het stroompje Thurlede dat Hargan genoemd wordt met alles wat erbij hoort zowel aan landerijen als aan horigen ¹⁶).

Alle vier vermeldingen spreken over de schenking van graaf Arnulf, de eerste maal bestaande uit de kerken Vlaardingen, Hargan en Sche met hun tienden, de andere drie maal bestaande uit de kerk van Vlaardingen met een gebied tussen twee wateren. In de laatste oorkonde is de vermelding van de schenking geen onderdeel van een opsomming van alle schenkingen maar gaat het uitsluitend om de kerk van Vlaardingen met toebehoren. Deze kerk zou door graaf Dirk VI ten onrechte aan zijn hofkapelanie zijn gehecht en wordt nu door zijn zoon Floris III aan de abdij van Egmond teruggegeven.

Dit is een nogal opvallende bijzonderheid want over de kerken en kapellen in het huidige Noord- en Zuid-Holland is sedert 1063 nogal wat te doen geweest. De bisschop van Utrecht, de abt van Echternach, de hertog van Neder-Lotharingen, de